



وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان
د مهاجرینو او راستنېدونکو چارو وزارت
ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

بولتن خبری
News Bulletin

19 ثور_ سال 1401





فهرست مطالب

عنوان	صفحه
متن کامل اخبار	4
بیش از چهارصد خانواده در سرپل مواد خوراکی دریافت نمودند	4
اردوگاه مهاجران در منطقه پاتنن پاریس: «هیچکس به خواسته های ما گوش نمی دهد»	4
نزدیک به ششصد مهاجرافغان از ایران به وطن برگشت نمود	6
کشتی نجات "اوشن واکینگ" با ۲۹۴ مهاجر نجات داده شده به سیسیلی لنگر انداخت	6
د بی سرحد داکترانو سازمان په لیتوانیا کې د پناه غوښتونکو د آزادیدو غوښتنه کړې	7
نگرانی شهروندان افغانستان در ایران از روند سرشماری در این کشور	8
ناتسی فایزر، وزیر داخله آلمان می خواهد "کنفرانس اسلام در آلمان" را ادامه دهد	10
بانوی افغان در هند: زنده هستیم، اما زندگی کرده نمی توانیم	13

متن کامل اخبار

بیش از چهارصد خانواده در سرپل مواد خوراکی دریافت نمودند

وبسایت وزارت

ریاست امور مهاجرین و عودت کننده گان ولایت سرپل مساعدت خوراکی را برای 440 خانواده بیجا شده به تاریخ 17 ثور توزیع نمود.

مساعدت مذکور، برای هر خانواده سروی شده، یک بوجی برنج از مساعدت کشور چین بوده که از طریق اداره امور مهاجرین آنولایت توزیع شد.

اردوگاه مهاجران در منطقه پاتنن پاریس: «هیچکس به خواسته های ما گوش نمی دهد».

مهاجر نیوز



از آغاز سال جاری، حدود ۳۰۰ پناهجو که اکثراً آنها افغان هستند، در اردوگاهی در منطقه پانتن در اطراف پاریس زندگی می کنند. در بخشی از این اردوگاه چند خانواده دیده می شود که شب را در خیابان ها سپری می کنند. گزارش مهاجرنیوز را در ادامه بخوانید.

ارسلان مهاجر افغان ۳۰ سال دارد.* او زیر خیمه اش نشسته است. دو مهاجر افغان دیگر در مورد مسائل مختلف با او صحبت می کنند. ارسلان که در سال ۲۰۱۴ افغانستان را ترک کرده، سه هفته است که شب را در اردوگاه پانتن سپری می کند. این جوان پناهجو می گوید: «شش ماه است که بی سرنوشت هستم. من هیچ کمکی را دریافت نمی کنم. اینجا فقط همین خیمه را دارم. زمستان را در خیابان گذراندم».

ارسلان می گوید ۸ ماه را در ترکیه و ۴۲ روز را در زندان بلغارستان در جریان سفر مهاجرت به اروپا گذرانده است. او پس از یک سفر طولانی، سرانجام به آلمان رسید و همانجا در خواست پناهندگی داد، اما پاسخ منفی دریافت نمود. ارسلان در سال ۲۰۱۷ به فرانسه آمد.

این مهاجر افغان که زبان فرانسوی را بلد است می گوید که شرایط زندگی در این اردوگاه وخیم است. او گفت: «زندان بلغارستان نسبت به اینجا خوب بوده است. اینجا ما مثل سگ زندگی می کنیم».

اردوگاه پانتن در جنوری گذشته ایجاد شد. نیکولا لورو، یکی از اعضای سازمان همبستگی پانتن می گفت: «در ابتدا اینجا تنها شش خیمه بود. اما اکنون تعداد این خیمه ها به ۲۰۰ می رسد.» اکثر ساکنان این اردوگاه را مردان مجرد افغان تشکیل می دهند، اما در میان آنها خانواده ها نیز حضور دارند.

نیکولا افزود که اگرچه آنها بارها از مقامات خواسته اند تا به پناهجویان سرپناه بدهند، اما تاکنون کسی به درخواست آنها پاسخ نداده است.

«مشکلات ما را دیوانه می کند»

مطیع الله ۲۶ ساله یکی دیگر از پناهجویان افغان است که یک ماه است در زیر خیمه در اردوگاه پانتن زندگی می کند. این پناهجوی جوان که باشنده اصلی ولسوالی گندمک ننگرهار است می گوید که مجبور شد در سال ۲۰۱۷ از کشورش فرار کند.

مطیع الله امروز ناامید و نگران به نظر می رسد. او می گوید که امروز سومین بار جواب منفی گرفته است. این بدان معناست که درخواست پناهندگی او برای سومین بار رد شده است.

برخی از پناهجویان افغان که برای یک زندگی بهتر به اروپا گریخته اند، می گویند که از وضعیت کنونی خسته شده اند. او گفت: «یک سال است که دولت پول نداده است. ما در خیمه های کثیف زندگی می کنیم. هیچ کس به شما گوش نمی دهد. مشکلات ما را دیوانه می کند».

نزدیک به ششصد مهاجر افغان از ایران به وطن برگشت نمود

وبسایت وزارت

به اساس گزارش آمریت امورمهاجرین نیمروز 597 نفر مهاجر، به تاریخ 17 ثور طور اجباری و داوطلبانه از ایران به وطن برگشت نموده اند.

از میان افراد مذکور 16 خانواده، شامل 57 تن و 455 تن دیگر افراد مجرد بودند که طور اجباری و 1 خانواده شامل 6 تن و 79 تن مجرد بصورت داوطلب وارد کشور شده اند.

به گفته منبع از آن میان، 17 خانواده شامل 28 مرد و 35 زن و همچنین 403 تن مجرد را غرض دریافت کمک، به دفتر IOM معرفی شدند

کشتی نجات "اوشن واکینگ" با ۲۹۴ مهاجر نجات داده شده به سیسیلی لنگر انداخت

مهاجرنیوز



کشتی نجات "اوشن واکینگ" در جریان عملیات نجات در آب های مدیترانه

۲۹۴ مهاجر از یک هفته به این طرف در کشتی نجات سازمان "اس او اس مدیترانه" در آب ها سرگردان و منتظر مجوز لنگر انداختن در ایتالیا بود. دیروز بالاخره مهاجران نجات داده شده، اجازه پیاده شدن از کشتی "اوشن واکینگ" را در ایتالیا به دست آوردند.

کشتی نجات "اوشن واکینگ" از سازمان امدادی "اس او اس مدیترانه" پس از گذشت بیش از یک هفته، با ۲۹۴ مهاجر نجات داده شده از آب ها در کشتی تا دیروز منتظر بود تا از سیستمی اجازه لنگر انداختن را به دست بیاورد. این سازمان امدادی روز پنجشنبه اعلام کرد که بالاخره در پوزالو در جنوب ایتالیا اجازه وارد شدن به این جزیره ایتالیایی را به دست آورده است.

مهاجرانی که در هفته گذشته در جریان چهار عملیات نجات کشتی "اوشن واکینگ" از آب ها بیرون کشیده شدن، اجازه پیاده شدن از کشتی را به این جزیره دریافت کردند.

مهاجران به گفته این سازمان بین المللی از لیبیا به سمت اروپا حرکت کرده بودند. بسیاری از مهاجران با قایق هایی که گاهی اوقات غیرقابل تردد هستند، جرات می کنند از شمال آفریقا به سمت مالتا یا جنوب ایتالیا به امید داشتن یک زندگی بهتر در اتحادیه اروپا در آب های مدیترانه به سمت اروپا در حرکت اند.

معمولا چندین روز دوام پیدا می کند تا مقامات ایتالیایی برای مهاجرانی که از چنین قایق ها نجات داده می شوند، اجازه لنگر انداختن را بدهند.

د بی سرحدہ داکترانو سازمان په لیتوانیا کی د پناه غوښتونکو د آزادیدو غوښتنه کړي دویچوله

د «بی پولی داکترانو سازمان» په لیتوانیا کی د پناه غوښتونکو د خپلسري نیونو د پای ته رسیدو او د هغوی د آزادیدو غوښتنه کړي. تر غیرانساني شرایطو لاندې ساتل سوي ډیری پناه غوښتونکي له عراق، سوريي، کامرون او افغانستان څخه دي.



د «بي سرحد» ډاکټرانو په نامه مرستندويه سازمان په برلین کې انتقاد وکړ چې څه د پاسه ۲۵۰۰ هغه مهاجر چې له بلاروس څخه لیتوانیا ته داخل سوي، هلته تر غیر انساني شرایطو لاندې ساتل کېږي. ډیری دغه پناه غوښتونکي په ۲۰۲۱ کال کې په بلاروس کې، اروپایی ټولنې ته د رسیدو له پاره د هلو ځلو په ترڅ کې نیول سوي دي.

د نوموړي مرستندويه سازمان په وینا، له عراق، سوريې، کامیرون، افغانستان او نورو هیوادونو څخه راغلي پناه غوښتونکي ملاتړ ته اړتیا لري او نه زندان ته. دغه سازمان د لیتوانیا له حکومت څخه غوښتني تر څو د پناه غوښتني ټولې عریضې په عادلانه او چټک ډول بررسی کړي.

د «بي سرحد» ډاکټرانو د سازمان «سیمه اییزه هم رغې کوونکې، جورجینا براون ویلي: «ځلک د پناه غوښتني له عادلانه بهیر څخه برخمن نه دي او د هغو کسانو له پاره چې سخته رواني ضربه یې لیدلې او یا هم شکنجه او جنسي زورزیاتې یې تجربه کړې، هیڅ ډول تخصیصي ملاتړ وجود نلري. سربیره پردې اوږدمهاله بنديگرت هم د هغوی پر روان خپل اغیز اچولی دی».

د نوموړي مرستندويه سازمان د اطلاعاتو له مخې، د «بي سرحد» ډاکټرانو سازمان «د لیتوانیا په هغو دوو تړلو کمپونو کې چې پناه غوښتونکي پکښې ساتل کېږي، طبي او رواني مرستې وړاندې کوي.

نګرانی شهروندان افغانستان در ایران از روند سرشماری در این کشور

طلوع نیوز



شماری از پناهجویان افغانستان در ایران از روند سرشماری در ایران نگرانی می‌کنند. آنان می‌گویند که اگر تاریخ برگه‌های سرشماری شان تمدید نشود، با سرنوشت ناروشتی رو به رو خواهند شد.

پرویز امیری پناهجو، گفت: «پناهجویان از سرشماری می‌ترسند زیرا اطلاعات شان ثبت می‌شود و می‌ترسند که اخراج نشوند و دیگر اینکه صاحب کارشان همراه شان کمک نمی‌کند که فورمه‌ها را خانه پری کنند».

در همین حال آصفه ستانکزی، فعال حقوق پناهجویان افغانستان در ایران، می‌گوید: «طرح شناسایی و سرشماری مهاجران افغانستان بدون مدرک در ایران با استقبال بسیاری از مهاجران در ایران مواجه شده است اما شماری هم هستند که می‌ترسند چون که نگران اند که تاریخ برگه‌های سرشماری شان دوباره تمدید نشود».

از سوی هم امارت اسلامی می‌گوید که هیاتی را برای بررسی اوضاع مهاجران و پناهجویان افغانستان در ایران به آن کشور فرستاده است.

ذبیح الله مجاهد، سخنگوی امارت اسلامی، گفت: «بلی موضوع مهاجران برای ما مهم بود و در این رابطه راپور ها هم موجود بودند به همین خاطر هیات روان کردیم که در این بخش همکاری داشته باشند انشاء الله با نتیجه مثبت بر می‌گردد».

در این شماری دیگر از جوانان ادعا می‌کنند که ۳۰۰ جوان پناهجوی افغانستان از سوی دولت ترکیه بگونه اجباری اخراج شده اند.

محمد اسماعیل صافی، پناهجو، گفت: «ده ماه پیش ترکیه رفته بودیم دو ماه در زندان بودیم کسی پرسان ما را نمیکند ما می پرسیدیم که چی گناه کردیم. میگن شما حکومت ندارید دولت ندارید به همین خاطر».

بسم الله، پناهجو، می گوید: «وضعیت ما خراب است پول نیست کار نیست فعلا پیش ما پول نیست که تا به ولایت خود ننگرهار بروم حتا کرایه تکسی را ندارم و همین جا همین گونه ایستاد استم».

با تحولات پسین در کشور شمار زیادی از شهروندان به علت های گونه گون افغانستان را ترک کردند اما بیشتر آنان اکنون با بی سرنوشتی رو به رو استند.

ناتسی فایزر، وزیر داخله آلمان می خواهد "کنفرانس اسلام در آلمان" را ادامه دهد

مهاجرنیوز



کنفرانس اسلام در آلمان در سال ۲۰۰۶ راه اندازی شد

ناتسی فایزر، وزیر داخله آلمان روز پنجشنبه پس از دیدار با نمایندگان انجمن ها، سازمان ها و اتحادیه های مسلمانان در برلین پایتخت آلمان گفت که می خواهد "کنفرانس اسلام در آلمان" را به عنوان یک سنگ ساختمانی انسجام اجتماعی، ادامه دهد و همچنین آنرا توسعه دهد.

ناتسی فایزر، وزیر داخله آلمان گفت که برای او کنفرانس اسلام نشانه برای همه مسلمانان چه زن و یا مرد و هم برای دین شان است که آنها بخشی طبیعی از جامعه در آلمان هستند. به قول فایزر، او می خواهد از گفتگوهای کارگاهی در مشارکت نمایندگان اسلام در سازماندهی کنفرانس اسلام در آلمان استفاده کند. به گفته این وزارت، اولین جلسه بعد از به قدرت رسیدن حکومت ائتلافی در آلمان، در ماه مارچ در این کشور برگزار شده است.

وزیر داخله آلمان در بیانیه روز پنجشنبه خود ایه صراحت گفته است که مبارزه علیه اسلام هراسی را شدیداً حمایت می کند. او در ادامه گفته است که مسلمانان به دلیل مذهب شان و اغلب نیز به عنوان افرادی دارای پیشینه مهاجرت مورد دشمنی قرار می گیرند. او گفت: «ما با این امر مخالفیم و شدیداً علیه آن قرار داریم».

"کنفرانس اسلام" در آلمان را در سال ۲۰۰۶ وزیر داخله آنزمان آلمان، ولفگانگ شوبله به عنوان یک انجمنی برای گفتگو بین دولت و مسلمانان تأسیس کرد.



کنفرانس اسلام در سال ۲۰۱۶

بر خلاف پروتستانت ها و کلیسای کاتولیک و همچنین شورای مرکزی یهودیان، جامعه مسلمانان تا آن زمان هیچ قراردادی با دولت نداشت. به عنوان مثال، حق تعلیمات دینی در مکاتب، کار سازمان های رفاه اجتماعی مسلمانان یا جمع آوری مالیات برای تأمین مالی کار اجتماعی بین دولت و انجمن های مسلمانان، تنظیم نشده بود.

انجمن های مسلمانان عمدتاً به خاطر شکل سازماندهی شان تا امروز به طور قانونی در سطح برابر با کلیساها قرار ندارند. در این میان اما توافقات زیادی در سطح فدرال و ایالتی صورت گرفته است. به عنوان مثال آموزش دینی اسلامی و کرسی های برای استادان در بخش الهیات اسلامی در دانشگاه های آلمان.

تمرکز کنفرانس اسلام در دوره گذشته، فراهم کردن زمینه دوره های آموزشی برای امامان در داخل آلمان بود.

طبق برآورد اداره فدرال مهاجرت و پناهندگی آلمان (بامف) بین ۵،۳ تا ۵،۶ میلیون مسلمان در آلمان موجود است.

باتوی افغان در هند: زنده هستیم، اما زندگی کرده نمی توانیم

دویچه ویله

هزاران مهاجر افغان در هندوستان با سرنوشت نامعلومی در یک وضعیت اسفبار زندگی می کنند. اکثریت آنها در دهلی نو حتی پولی برای پرداخت کرایه خانه ندارند.



عکس از آرشیف: هندوستان

((آمدیم که زندگی کنیم و زنده بمانیم، اما زنده هستیم و زندگی کرده نمی توانیم.)) این جمله یک باتوی افغان ساکن دهلی نو است. او خودش را شازیه معرفی می کند. زنی که روزگاری در افغانستان رئیس یک موسسه بود و در بخش حقوق زنان و آگاهی دهی برای دیگر باتوان افغان فعالیت می کرد، از تقریباً دو و نیم سال به این سو همراه با خانواده هشت نفری اش به هند رفته است. شازیه می گوید که به دلیل مشکل امنیتی که برایشان در افغانستان وجود داشت مجبور به ترک کشورش شده و می خواهد به کشور سوئی برود اما تا حالا در هند مانده است.

شازیه که قبلاً در یک رادیوی محلی در افغانستان کار می کرد و زمانی از مشکلات افغانها در دیگر کشورها گزارش می داد حالا خودش مشکلات آنها را عمیقاً تجربه می کند. شازیه گفت: «ما اینجا آمدیم و خود را ثبت سازمان ملل کردیم در اینجا نمی توانیم پناهنده شویم و اقامت بگیریم. زمینه زندگی مساعد نیست، کار کرده نمی توانیم.»

این بانوی ۴۳ ساله افغان که مادر شش فرزند است در ادامه افزود: «با پول کم زندگی خود را می چرخانیم، قانونی نیستیم، مثل اسیر هستیم.» به گفته شازیه بسیاری افغانها در هند پولی برای پرداخت کرایه خانه شان ندارند و مجبورند کارهای شاقه با معاش کم انجام دهند.

فخریه نام مستعار بانوی دیگری است که از حدود شش سال پیش به دلیل مشکلات امنیتی از افغانستان به هندوستان رفته و حالا در دهلی نو زندگی می کند. فخریه می گوید: «شوهرم قبلا استاد جمناسطیک بود اما حالا مریض است و فلج شده، نان خورده نمی تواند، حتی گپ زده نمی تواند.» او دلیل بیماری شوهرش را نگرانی و تشویش زیاد عنوان می کند.

این بانوی ۴۰ ساله و مادر دو فرزند می گوید که به امید رفتن به کشور سومی به هند آمده اند، اما تا کنون در این کشور گیر مانده اند، حالا برای افغانها کار پیدا نمی شود و فرزندانش نیز بی سرنوشت اند. فخریه می افزاید که او و دخترش قبل از همه گیری کرونا با دوختن لباس افغانی مصارف زندگی شان را تامین می کردند ولی فعلا این کار نیز برایشان میسر نیست. فخریه می گوید: «حالا مردم نان خوردن ندارند، چه رسد به این که لباس سفارش دهند».

مرتبط: افغان های گیر مانده در هند در وضعیت رقت باری به سر می برند

بر اساس معلومات کمیته انسجام مهاجرین افغان در دهلی نو، مهاجرین افغان در دهلی در وضعیت اسفباری زندگی می کنند. احمد ضیاء غنی، رئیس این کمیته به دویچه وله گفت کسانی هستند که نان خوردن ندارند. .. مثل یک معجزه در شش ماه گذشته زندگی کرده و هیچ امیدی برای کمک ندارند. او افزود که فعلا کمک های سازمان ملل که در طول قرنطین در هند برای مهاجرین صورت می گرفت نیز قطع شده است. او با ابراز نگرانی می گوید: «اگر توجهی صورت نگیرد یک فاجعه انسانی برای مهاجرین افغان در هند رخ خواهد داد».

به گفته رئیس کمیته انسجام مهاجرین افغان در دهلی نو، مهاجرین نه راهی برای برگشت و نه امکانی برای ماندن دارند. بر بنیاد معلومات آقای غنی در حال حاضر حدود ۱۳ هزار افغان در هند ساکن اند که بیشتر آنها در دهلی نو زندگی می کنند.

مرتبط: دانشجویان افغان دارنده بورسیه هندوستان در بلاتکلیفی به سر می برند

دهلی نو با حکومت پیشین افغانستان روابط دوستانه ای داشت اما با قدرت گیری دوباره طالبان در افغانستان روابط دیپلماتیک دو کشور به سردی گراییده است.